

PŘÍSNÝ A ODMÍTAVÝ **OTEC**

PŘEDÁVKOVAL JSEM SE LSD A LEŽEL NAPŮL V KÓMATU

Nemohl jsem věřit tomu, co slyším. Byl to hlas mého přísného, odmítavého otce, který říkal slova, která mi od dětství scházela: „Synku, miluju tě. Všechno se spraví.“ Předávkoval jsem se LSD a ležel jsem napůl v kómatu v nemocnici. Táta mě držel v náručí, prsty probíral mé vlasy sahající na ramena a říkal mi – svému vzpurnému rebelantskému synovi -, že mě miluje.

To nemůže být pravda, myslel jsem si, když jsem poslouchal slabé pípání nemocničního přístroje. Můj táta mi říkal, že mě miluje! Ten mocný táta, který mi doma jen před několika měsíci řekl, že jsem ostuda rodiny. Teď mi něžně šeptal slova lásky, odpuštění a přijetí. Byl jsem kvůli drogám v jakési mlze, ale jeho slova se zanořila hluboko do mé duše. „Synku, miluju tě.“

JAKO KLUK JSEM TOUŽIL PO OTCOVĚ UZNÁNÍ

Jako kluk jsem toužil po otcově uznání a lásce. Chtěl jsem jenom, aby se na mě usmál nebo aby mi řekl, že je hrdý na to, že je můj táta. Ale nic... Zůstal jsem prázdný a zklamáný. V devatenácti letech jsem si nedokázal vzpomenout na jediný okamžik ve svém životě, kdy by mě táta objal nebo mi taková slova řekl. Kvůli tomuto odmítání jsem cítil, že jsem přestal být synem svého otce, a už nikdy jsem ho nechtěl vidět.

Jako mnoho mužů jeho generace ani můj táta nevěděl, jak vyjádřit lásku. Byl to dobrý člověk a dal by za mě svůj život. Projevovat emoce však podle něj bylo známkou slabosti. Protože vyrůstal ve velkém ekonomickém tlaku a v domově bez otce, vybudoval kolem svého srdce zeď, která ho měla chránit před bolestí. Pak šel do války a naučil se v ní další sebezáchovné dovednosti. Později svou lásku projevovat prostě tím, že se snažil rodinu zabezpečit finančně a že své dva syny učil, jak přežít v nemilosrdném světě. Přesvědčoval mě: „Nikdy neprojevuj city ani neukazuj slzy, to bys byl slaboch! Buď tvrdý! Buď chlap!“ A až tehdy v nemocnici jsem poprvé zahlédl záblesk Otcovy lásky – a jeho touhy mi tuto lásku projevit.

Bůh stvořil muže i ženy k svému obrazu, k obrazu lásky. Já jako každý člověk jsem stvořen k tomu, aby skrze mě do světa proudil Bůh. Jsem stvořen k tomu, abych dělal dobré věci. Jsem stvořen k tomu, aby skrze mě volně proudila láska, aby skrze mně mohli druzí zakoušet Boží lásku.

Se svolením zpracováno podle knihy: Jack Frost, Zakusit Otcovo objetí, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.